

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/219/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716202445
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5716202445.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U. XXXX/X, Y., proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený spoločnosťou Beňo & Partners advokátska kancelária, s. r. o., Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, v spore o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/76/2016-392 zo dňa 07.07.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že:

- u r č u j e , že úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky - zmluvy o spotrebiteľskom úvere, evidenčné číslo 7141638 zo dňa 27.08.2014 je bezúročný a bez poplatkov,

- u r č u j e , že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute v čl. VI. bod 12.1 v zmluve o poskytnutí pôžičky - zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 7141638 zo dňa 27.08.2014 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. Po dni vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky nebude klientovi ďalej účtovaná zmluvná pokuta.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

- žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 8,43 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu: 1/ zamietol v časti, kde sa žalobca domáha určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky, zmluvy o spotrebiteľskom úvere evidenčné číslo 7141638 zo dňa 27.08.2014 je bezúročný a bez poplatkov, 2/ zamietol v časti, kde sa žalobca domáha určenia, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute v zmluve o poskytnutí pôžičky, v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 7141638 zo dňa 27.08.2014 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % dlžnej splátky. V tento deň sa stáva zmluvná pokuta splatnou. Po vyhlásení okamžitej splatnosti pôžičky nebude spoločnosť ďalej účtovať zmluvnú pokutu“ je

neprijateľnou zmluvnou podmienkou, 3/ zamietol ohľadne nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 8,43 Eur. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že sporná zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 27.08.2014 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená prostriedkami diaľkovej komunikácie a napriek tomu, že jej vytlačené vyhotovenie neobsahuje podpisy zmluvných strán, vznikla podľa presvedčenia súdu prvej inštancie v písomnej forme tak, ako to predpokladá ustanovenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o nároky žalobcom uplatnené, žalobca sa domáhal určenia, že úver poskytnutý mu napadnutou zmluvou je na základe absencie ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b/ bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie dospel k presvedčeniu, že zmluva tieto náležitosti obsahuje. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že niekoľko dní po uzatvorení zmluvy o pôžičke bol žalobcovi zaslaný splátkový kalendár, ktorý obsahoval evidenčné číslo zmluvy a v ktorom boli rozpočítané jednotlivé splátky zročné od 20.09.2014. Žalovaný teda žalobcovi poskytol všetky informácie, ktoré vyžadovalo ust. § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a uzavrel zmluvu v súlade s ust. § 9 ods. 1 a ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na rozdiel od iných formulárov, ktoré žalovaná strana používa pri uzatváraní spotrebiteľských úverov, preskúmaná zmluva o poskytnutí pôžičky a zmluva o spotrebiteľskom úvere, bola dostatočne zrozumiteľne a konkrétne pomenovala termín konečnej splatnosti úveru, čo bola náležitosť vyžadovaná v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V samotnom článku IV. veriteľ expressis verbis vyjadril s konkrétnym dátumom splatnosť prvej splátky s tým, že všetky ďalšie splátky budú zročné vždy do 20-teho dňa v mesiaci a termín konečnej splatnosti pripadá na august roku 2017. Z týchto údajov môže spotrebiteľ bez väčších problémov a okamžite dospieť k záveru, že termín konečnej zročnosti predmetného úveru pripadne na 20.08.2017. Súd prvej inštancie preto spôsob vyjadrenia konečnej splatnosti úveru považoval za korektné stanovený a pokiaľ ide o námietky žalobcu spočívajúce v tvrdení, že v kolónke termín konečnej splatnosti mal byť uvedený konkrétny deň, mesiac a rok, za šikanóznym výkladom zákona. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva, ktorú strany uzavreli, bola zmluvou na dobu určitú a každá splátka podľa definície v článku VI. zmluvy podľa dohody strán znamenala amortizáciu istiny, skladala sa z dohodnutého anuitného úroku a príslušnej časti istiny. Nestotožnil s názorom žalobcu, že zmluva by v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ mala obsahovať rozpis každej jednotlivej splátky na istinu, úroky a prípadne iné poplatky a poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 09. 11. 2016 vo veci C-42/2015, ktorý súvisí s konaním Home Credit Slovakia a. s. proti Kláre Bíróovej. V tomto rozhodnutí okrem iného Súdny dvor (tretia komora) Európskej únie konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil túto povinnosť vo vnútroštátnej úprave. V kontexte s vyššie citovaným rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie je zrejmé, že slovenský zákon ide nad rámec smernice č. 2008/48/ES, pokiaľ ide o definíciu splátky, kde konštatuje, že náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dôsledku čoho judikatúra súdov Slovenskej republiky napr. v rozsudkoch, ktoré pripojil do spisu žalobca, zaujala názor, že priamo zmluva o spotrebiteľskom úvere by mala mať splátky rozpísané vo forme amortizačnej tabuľky. Na druhej strane je ale takýto výklad podľa súdu prvej inštancie v logickom rozpore s ustanovením § 9 ods. 3 citovaného zákona, kde zákon hovorí o povinnosti veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy. Je nelogické ukladať takúto povinnosť veriteľovi, podmienenú dokonca žiadosťou spotrebiteľa, ak by už samotná zmluva vzhľadom na formuláciu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ mala takúto amortizačnú tabuľku obsahovať. Zároveň sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, či výklad aký vyplýva z judikatúry, ktorú v konaní produkoval žalobca a ktorá je súdu známa, je správnym výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa presvedčenia súdu je nelogické žiadať rozpis jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. k/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ak súčasne predchádzajúce ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 4 ods. 3 pri zmluvách uzatváraných prostriedkami diaľkovej komunikácie, ktoré neumožňujú poskytnúť informácie podľa § 4 ods. 1 (v § 4 ods. 1 písm. h/, teda informácie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípade o poradí v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia), ukladá veriteľovi tieto informácie poskytnúť spotrebiteľovi bezprostredne po uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by mal zákonodarca na mysli amortizačnú tabuľku, ktorej nedostatku v zmluve

sa žalobca neprestajne domáhal ako bezvýhradného naplnenia ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/, nemohol by v inom ustanovení zákona a to konkrétne v § 4 ods. 3 umožniť, aby v prípade zmlúv o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa uzatvárajú s prostriedkami diaľkovej komunikácie, sa tieto náležitosti oznamovali spotrebiteľovi až po uzavretí zmluvy. Uvádzanie takéhoto rozpisu splátok je podľa presvedčenia súdu prvej inštancie v rozpore s povinnosťami veriteľa, ktoré mu ukladá § 9 ods. 3 a 5 citovaného zákona. Súd prvej inštancie preto dospel k presvedčeniu (snažiac sa o eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ logickým vyložením tohto ustanovenia, v kontexte s ustanovením § 4 ods. 1 a 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a v kontexte s ustanovením § 9 ods. 3 a 5 zákona), že napadnutá zmluva tým, že vyjadrovala v článku VI. pri definícii splátky, že splátka sa skladá s dohodnutého anuitného úroku a príslušnej časti istiny a tým, že stanovovala celkový počet splátok, celkovú výšku splátky a určitý termín splátky, zodpovedala ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca vedel akú sumu má zaplatiť žalovanému, kedy ju má zaplatiť a do kedy má úver splácať. Bol informovaný o rozsahu svojich záväzkov vo vzťahu k žalovanému. Bez jeho žiadosti mu s odstupom niekoľkých dní po uzavretí zmluvy a poskytnutí úveru na účet žalobcu žalovaný zaslal aj amortizačnú tabuľku, z ktorej žalovaný už konkrétne do budúcnosti mohol vedieť akým spôsobom, v akom rozsahu sa amortizuje istina a úroky a preto súd nepovažoval za korektné, spravodlivé a súladné so zákonom, ak žalobca za takejto situácie namieta nedostatok náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a v tejto súvislosti svoje poškodenie čoby spotrebiteľa. Navyše žalobca bol poučený o možnosti odstúpiť od zmluvy a toto poučenie bolo v súlade s ustanovením § 13 Zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobca od zmluvy neodstúpil ani potom, čo mu bol zaslaný splátkový kalendár, ktorý veriteľ zasielal po uzavretí zmluvy. Súd potom dospel k presvedčeniu, že napadnutá zmluva vo svojich ustanoveniach spĺňala aj náležitosť vyžadovanú ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože obsahovala výšku splátky, ktorá zahrňovala istinu aj úroky, počet týchto splátok, teda splátok, ktorými sa platí istina aj úroky a termíny splátok a tieto splátky, resp. boli vyjadrené spolu v jednej sume. Splátky sa nepriraďovali k jednotlivým nesplátným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a preto nebolo potrebné určovať prípadné poradie priraďovania týchto splátok. Pokiaľ ide o ustanovenia o zmluvnej pokute, kde žalobca žiadal aby bolo ustanovenie článku XII. bod 1 napadnutej zmluvy určené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, tak v tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že ohľadne zmluvnej pokuty bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 11C/330/2014 zo dňa 20.10.2014, ktorý v obdobnom spore medzi spotrebiteľom a právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. určil, že zmluvná podmienka dojednaná v článku XI. bod 2 Všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 1986039 zo dňa 6.9.2010 v znení „spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% dlžnej sumy. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou, je z dôvodu neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky neplatná (č. l. 119). Je zjavné, že formulácia dojednaní o zmluvnej pokute v predmetnom rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda je totožná s dojednaním o zmluvnej pokute, ktorú obsahuje článok XII. bod 1 napadnutej zmluvy medzi sporovými stranami. V tomto prípade súd prvej inštancie vychádzal, pokiaľ ide o hodnotenie nároku žalobcu ohľadom dojednaní o zmluvnej pokute, z ustanovenia § 53 a/ ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca v konaní neprodukoval dôkaz, žeby žalovaný proti nemu uplatnil nárok vyplývajúci zo zmluvnej pokuty. Žalovaný tak ani v budúcnosti urobiť nemôže, pretože mu v tom bráni ustanovenie § 53 a/ ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie okrem vyššie uvedeného odôvodnil zamietnutie žaloby žalobcu vo vzťahu k výrokom I. a II. nepreukázaním naliehavého právneho záujmu žalobcu v zmysle § 137 písm. c/ CSP. Keďže žalobca v tomto prípade žiadal, aby súd zároveň zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie v sume 8,43 Eur konštatujúc, že podľa jeho názoru je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, súd prvej inštancie musel otázku bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru posúdiť pri rozhodovaní o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia ako prejudiciálnu otázku, teda otázku, z ktorej by vychádzal o rozhodovaní o nároku žalobcu na plnenie - na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za takýchto okolností žalobca nemá naliehavý právny záujem, aby súd osobitným výrokom určoval, či poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, ak tak súd musel urobiť pri posudzovaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Preto súd prvej inštancie pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu, vzhľadom na ďalší petíť žaloby na plnenie, žalobu zamietol. Pre nedostatok naliehavého právneho záujmu súd prvej inštancie zamietol aj nárok žalobcu, kde sa domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky o dojednaní zmluvnej pokuty. Žalovaný voči žalobcovi neuplatňoval nárok na zmluvnú pokutu, keď navyše žalovaný proti žalobcovi nemôže uplatniť nárok na zmluvnú pokutu vzhľadom na skutočnosť, že rovnako znejúce zmluvné dojednanie vo formulárovej zmluve žalobcu bolo už iným súdom Slovenskej republiky vyhlásené za neprijateľnú

zmluvnú podmienku a uplatňovaní takejto zmluvnej podmienky bráni ustanovenie § 53 a/ ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právne postavenie žalobcu vzhľadom na zákonné ustanovenia a existujúci rozsudok o neprijateľnej zmluvnej podmienke je dostatočne isté. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 8,43 Eur, súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol, pretože napriek tomu, že žalobca zaplatil viac ako bola požadovaná istina, podľa vyššie vysloveného názoru súdu prvej inštancie bola zmluva uzavretá v súlade so zákonom, má náležitosti zákonom predpísané a poskytnutý úver nie je bezúročný a bez poplatkov. Uzavretou zmluvou boli platne dohodnuté úroky, zmluva obsahovala správny údaj o priemernej RPMN o RPMN konkrétneho úveru a aj o úrokoch.

3. O trovách konania okresný súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému, ktorý bol v spore v celom rozsahu úspešný, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Voči citovanému rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvej inštancie úplne odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a nerozhodol v súlade s vnútroštátnym zákonom č. 129/2010 Z. z.. Práve naopak rozhodol v súlade s rozsudkom Súdneho dvora C -42/2015 z 9.1.2016 vo veci Home Credit Slovakia a Klára Bíróová, ktorý nemá priamy ani nepriamy účinok na predmetnú vec. Rozsudok Súdneho dvora je adresovaný zákonodarcovi. Zákon č. 129/2010 Z. z. je platný a musí sa dodržiavať. Žalobca dal do pozornosti viaceré právoplatné rozsudky súdov Slovenskej republiky, kde sa sudcovia nestotožňovali s uvedeným rozsudkom Súdneho dvora. Odvolateľ mal za to, že je neprípustné, aby bol spotrebiteľ poškodzovaný veriteľom a to tak, že spotrebiteľ platí úroky prípadne poplatok bez právneho dôvodu, pretože zmluva neobsahuje zákonom požadované údaje. S poukazom na § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. konštatoval, že žiadateľ o úver musí vedieť ešte pred podpisom zmluvy, koľko zaplatí na istinu, koľko ako úrok alebo ako poplatok, napríklad poistenie úveru alebo poplatok za doplnkovú službu odklad splátok. Žiadateľ o úver sa nemá dopracovávať k údajom vyžadovaným zákonom v zmluve výpočtom a výkladom. Žalovanému nič nebránilo, aby žalobcu pred poskytnutím úveru informoval o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tak ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z. Splátkový kalendár sa nepovažuje za zmluvu ani za súčasť zmluvy, pretože nie je podpísaný oboma stranami. V ďalšom žalobca uviedol, že naliehavý právny záujem vychádza zo samotného vydania bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o odstúpenie od zmluvy, odstúpiť od nej do 14 dní nebol dôvod, pretože v čase žiadosti o pôžičku žalobca nepoznal, že existujú neprijateľné podmienky, nekalé praktiky, nevedel aké údaje má zmluva obsahovať. Ďalej poukázal na to, že pokuta 10 % z dlžnej sumy pri omeškaní v predmetnej zmluve je neplatná, o čom svedčia aj rozhodnutia založené v spise. Uvedená zmluvná podmienka sa vôbec nemala nachádzať v zmluve. Nesúhlasil ani s trovami konania a právneho zastúpenia, nakoľko právny zástupca žalovanej strany konal neprofesionálne a muselo sa 4-krát odročovať pojednávanie pre vady právneho zastúpenia. Žalobca žiadal, aby odvolací súd predmetnú vec vrátil na okresný súd, aby bol rozsudok zmenený.

5. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa § 219 ods. 3 CSP odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle ust. § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

7. Odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu ako dôvodné. Hoci okresný súd správne zistil skutkový stav veci, z ktorého odvolací súd vychádza a nijako sa od neho neodchyľuje, jeho rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení veci.

8. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že dňa 27.08.2014 uzatvorili zmluvu o poskytnutí pôžičky- zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7141638, prostriedkami diaľkovej komunikácie. Napriek tomu, že vytlačené vyhotovenie zmluvy neobsahuje podpisy zmluvných strán, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade bolo preukázané, že bol dodržaný postup zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy prostriedkami diaľkovej komunikácie, a teda, že sa zmluva považuje za uzatvorenú v písomnej forme, tak ako to predpokladá ustanovenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Rovnako nebolo sporné medzi účastníkmi, že vzťah medzi nimi založený zmluvou o úvere je spotrebiteľským právnym vzťahom, na ktorý je nutné aplikovať normy spotrebiteľského práva, predovšetkým ustanovenia

Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 27.08.2014 (ďalej len „z. č. 129/2010 Z. z.“).

9. Podľa § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ z. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ z. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

13. Ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z požadovaných náležitostí neobsahuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

14. Odvolací súd po preskúmaní obsahu zmluvy o úvere dospel k záveru, odlišnému od záveru vysloveného súdom prvej inštancie, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti požadované vyššie citovanými ustanoveniami z. č. 129/2010 Z. z.. Zmluva neobsahuje konkrétnu výšku, počet a termíny splátok v členení na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ - žalobca nemohol rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky. Bez toho nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky žalovaného. V zmluve o úvere je uvedená len výška mesačnej splátky, a to 23,07 Eur so splatnosťou k 20-temu dňu v mesiaci, počet splátok 36 a konečná splatnosť úveru 8/2017. Absentuje však dojednanie, v akej časti má byť započítaná splátka na istinu, v akej časti na úrok z istiny, alebo poplatok. Spotrebiteľ tak nemá prehľad ani vedomosť o tom, akým spôsobom veriteľ priraduje jednotlivé platby na splátky úrokov a na istinu, teda v akej časti má zaplatenú istinu a v akej časti ostatné poplatky. Pokiaľ aj žalovaný následne po uzatvorení zmluvy poskytol žalobcovi splátkový kalendár - tzv. amortizačnú tabuľku s rozpisom splátok, nič to nemení na skutočnosti, že zmluva o úvere tieto náležitosti neobsahovala, a to v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Dodatočne zaslaný splátkový kalendár nebol súčasťou zmluvy o úvere, nie je podpísaný žiadnou zo zmluvných strán a teda nemožno konštatovať, že zmluva o úvere spĺňala podstatné náležitosti tak ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z.. V dôsledku absencie podstatných náležitostí je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

15. Súd prvej inštancie dospel k záveru, snažiac sa o eurokonformný výklad, že je nelogické žiadať rozpis jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. k/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ak v §4 ods. 3 pri zmluvách uzatváraných prostriedkami diaľkovej komunikácie, ktoré neumožňujú poskytnúť informácie podľa § 4 ods. 1 písm. h/ ukladá veriteľovi ich poskytnúť spotrebiteľovi bezprostredne po uzatvorení zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie, v kontexte s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, je zrejmé, že zákon č. 129/2010 Z. z. ide nad rámec smernice č. 2008/48/ES, pokiaľ ide o definíciu splátky, kde konštatuje, že náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a ďalších poplatkov, v dôsledku čoho judikatúra súdov Slovenskej republiky zaujala názor, že priamo zmluva o spotrebiteľskom úvere by mala mať splátky rozpisané vo forme amortizačnej tabuľky. Takýto výklad považoval za výklad v logickom rozpore s ustanovením § 9 ods. 3 z. č. 129/2010 Z. z., kde zákon hovorí o povinnosti veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky bezplatne a kedykoľvek počas celého trvania zmluvy.

16. S uvedeným záverom okresného súdu sa nemožno stotožniť. Z obsahu spisu odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by uvedené údaje žalovaný nemohol poskytnúť žalobcovi - spotrebiteľovi už priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že v prípade zákona č. 129/2010 Z. z. ide o všeobecne záväzný právny predpis o sile zákona, ktorý je pre účastníkov aj pre súd záväzný. Pokiaľ v osobitnom konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky tento súd neskončataval nesúlad uvedeného právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky a tento nestratil účinnosť, súd je povinný tento predpis aplikovať.

17. Odvolaciemu súdu je známy obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej, v ktorom zodpovedal prejudiciálne otázky na podnet Okresného súdu Dunajská Streda.

18. K obsahu rozhodnutia odvolací súd udáva, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s uvedeným Súdny dvor EÚ aj v predmetnej veci poskytol výlučne výklad smernice a nemohol sa vyjadriť a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. Výklad vnútroštátneho práva poskytujú vnútroštátne súdy. V tomto smere odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o dikciu smernice, táto ustanovuje, že podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je "výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa". V tomto smere je úplne jasné, čo vyplýva aj z citovaného rozsudku Súdneho dvora EÚ, že smernica nevyžaduje členenie splátky na istinu, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Dikcia slovenského právneho predpisu vyššie uvedená je však iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Niet absolútne žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Možno konštatovať, že ustálená súdna prax dospela k záveru, v zmysle ktorého sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Je tu teda zrejмый konflikt medzi smernicou a zákonom. To však neznamená, že sa automaticky uplatní smernica. V takomto prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok alebo nepriamy účinok.

21. Hoci predmetná smernica v čl. 22 *expressis verbis* ustanovuje tzv. úplnú harmonizáciu, uvedené predstavuje záväzok iba pre členský štát, nie pre fyzické a právnické osoby. Smernica ako sekundárny prameň práva nemá priamy účinok na fyzické a právnické osoby. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ktorý vyslovil, že pokiaľ ide o priamy účinok smerníc, platí tu zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v zákaze horizontálneho priameho účinku v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe fyzické a právnické osoby. Je to štát, ktorý je zodpovedný za implementovanie smernice. Smernica nemôže sama osebe zakladať jednotlivcovi povinnosť a v ustanovení smernice nie je možné sa voči takejto osobe dovolávať (rozsudok C-152/84 zo dňa 26.02.1986, C-397/01, C-403/01 zo dňa 05.10.2004).

22. Pokiaľ ide o nepriamy účinok smernice, tento znamená, že vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice. Ten však môže byť použitý iba v prípade, ak sporná otázka je otázkou výkladu. Eurokonformným výkladom však nemôže byť riešená situácia nesprávnej implementácie smernice, keď zákonodarca zvolil vo vzťahu k dodávateľovi prísnejšiu úpravu, prikazujúcu mu členenie splátky na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Vyššie uvedenej smernici nemožno priznať priamy účinok. Nesprávnu harmonizáciu vyššie uvedenej smernice môže napraviť iba zákonodarca novelou Zákona o spotrebiteľských úveroch v súlade so smernicou.

23. Vnútroštátne súdy vykladali predmetné znenie zákona už v stovkách prípadov a za použitia vnútroštátnych výkladových metód (jazykový výklad, logický výklad, historický výklad, systematický výklad, teleologický výklad) dospeli k záveru, že sa vyžaduje členenie splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov. Smernici nemožno priznať priamy účinok, pričom jej nesprávnu harmonizáciu môže napraviť iba zákonodarca novelou Zákona o spotrebiteľských úveroch v súlade so smernicou.

24. Odvolací súd sa z týchto dôvodov nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti predpokladané ustanoveniami z. č. 129/2010 Z. z. Úver poskytnutý žalobcovi je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

25. Podľa ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

26. Odvolací súd konštatuje, že ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie bol jeho záver, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, správny. Po zmene právnej úpravy, keď v čase rozhodovania odvolacieho súdu je účinné citované ustanovenie, už spotrebiteľ nemusí naliehavý právny záujem preukazovať a možnosť podania žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplýva zo zákona. V danom prípade ide o ustanovenie procesného charakteru, a keďže nemá osobitné prechodné ustanovenie, je potrebné vychádzať z okamžitej aplikability procesného predpisu. Vzhľadom na vyššie uvedený záver bolo preto potrebné rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmeniť a určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

27. V nadväznosti na vyššie uvedený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru možno konštatovať, že žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré spočívalo v plnení, ktoré poskytol žalovanému bez právneho dôvodu.

28. Žalovaný poskytol žalobcovi titulom zmluvy o úvere zo dňa 27.08.2014 sumu 600,- Eur, ktorá suma bola vložená na účet žalobcu dňa 27.08.2014. Z prehľadu splátok a úhrad zo dňa 14.02.2017, ktorý vyhotovil žalovaný (č. I. 255 spisu) bolo nesporne preukázané, že žalobca uhradil žalovanému od 20.09.2014 do 20.08.2017 spolu sumu 608,43 Eur. Keďže odvolací súd vyslovil, že predmetný úver je bez úrokov a bez poplatkov, vznikla žalobcovi podľa zmluvy o úvere povinnosť zaplatiť žalovanému len sumu 600,- Eur, ktorá bola reálne poskytnutá žalovaným ako úver. Žalobca zaplatil žalovanému sumu 608,43 Eur, rozdiel 8,43 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný nemal právny dôvod na prijatie plnenia od žalobcu prevyšujúceho sumu, ktorú vyplatil žalobcovi na základe zmluvy o úvere. Z tohto dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8,43 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

29. Odvolací súd sa nestotožnil ani s výrokom II. rozsudku okresného súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu v časti určenia neprijateľnosti zmluvného dojednanja o zmluvnej pokute v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Nemožno prisvedčiť názoru okresného súdu, že žalobca na požadovanom určení nemá podľa § 137 písm. c/ CSP naliehavý právny záujem.

30. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nakoľko Okresný súd Dunajská Streda vo svojom rozhodnutí sp. z. 11C/330/2014 zo dňa 20.10.2014 vyslovil, že rovnaká zmluvná podmienka je neprijateľná, v zmysle ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá žalobca naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Navyše žalovaný voči žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu neuplatňoval.

31. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

32. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

33. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na ust. § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže v individuálnom spotrebiteľskom spore s účinkami inter partes aj bez návrhu vysloviť neprijateľnosť určitej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, čo znamená, že ak súd zistí neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, túto neprijateľnosť vysloví aj bez návrhu strán sporu a bez toho, aby bolo potrebné skúmať existenciu naliehavého právneho záujmu z hľadiska ust. § 137 písm. c/ CSP. Žalobca je spotrebiteľ, ktorému právny poriadok poskytuje ochranu inými špeciálnymi predpismi. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí dodávateľ - žalovaný prihliadať aj na špecifické podmienky, ktoré je nutné dodržiavať pri ochrane spotrebiteľa. Tieto podmienky upravujú špeciálne predpisy, akými sú napríklad zákon ochrane spotrebiteľa, či Občiansky zákonník. K zamietnutiu návrhu na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky pre nedostatok naliehavého právneho záujmu v súdnej veci by podľa názoru odvolacieho súdu mohlo dôjsť len v prípade, ak by o neprijateľnej zmluvnej podmienke totožného znenia rozhodol súd v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. CSP. V týchto konaniach neúspešný žalovaný má povinnosť zdržať sa používania neprijateľnej podmienky, resp. nekalých obchodných praktík do budúcnosti, pričom vynúiteľnosť tohto rozhodnutia možno dosiahnuť v exekučnom konaní prostredníctvom exekúcie na nepeňažné plnenie.

34. Oprávnenie žalovaného - dodávateľa požadovať od spotrebiteľa zmluvnú pokutu v prípade omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, a to tak, že v 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, považoval odvolací súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 27.08.2014. Predovšetkým odvolací súd zdôrazňuje, že uvedená zmluvná podmienka bola jednostranne dodávateľom - žalovaným stanovená vo vopred pripravenej formulárovej zmluve o spotrebiteľskom úvere a všeobecných podmienkach, ktoré sú taktiež formulárovým tlačivom a spotrebiteľ - žalobca ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Uvedená zmluvná podmienka teda nebola dojednaná individuálne. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, ktorý v snahe získať úver nemal na výber a vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami, mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam. Dojednanie takejto zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Okrem uvedeného odvolací súd má za to, že je bez významu, či dodávateľ - žalovaný voči spotrebiteľovi požadoval vyplatenie zmluvnej pokuty alebo nie, keď jej znenie je zrejme v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa.

35. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil aj výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že určil zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

36. V dôsledku zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd musel znova rozhodnúť o náhrade trov konania, a to tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

37. V zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. V zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. V zmysle § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. V zmysle § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

41. V zmysle § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

42. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu patrí voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

43. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)